

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 47.050/1/V
VAN 4 AUGUSTUS 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste vakantiekamer, op 17 juli 2009 door de Minister van Volksgezondheid verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende het getuigschrift van vakbekwaamheid voor het vervoer van landbouwhuisdieren", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe een getuigschrift van vakbekwaamheid voor het vervoer van landbouwhuisdieren in te voeren. Hiermee willen de stellers van het ontwerp tegemoet komen aan artikel 17 van verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten en tot wijziging van de richtlijnen 64/432/EEG en 93/119/EG en van verordening (EG) nr. 1255/97 (hierna: verordening (EG) nr. 1/2005) ⁽¹⁾.

Hoofdstuk I (artikel 1) bevat een aantal definities.

Hoofdstuk II (artikelen 2 tot 4) stelt dat het personeel dat in verzamelcentra en controleposten of bij vervoerders omgaat met dieren, in het bezit moet zijn van het getuigschrift van vakbekwaamheid of van een attest van deelname aan een nader bepaalde

⁽¹⁾

Het genoemde artikel 17 luidt als volgt:

"1. Met het oog op de toepassing van artikel 6, lid 4, en artikel 9, lid 2, onder a), moeten voor het personeel van vervoerders en verzamelcentra cursussen worden aangeboden.

2. Het getuigschrift van vakbekwaamheid voor bestuurders van wegvoertuigen en verzorgers die als landbouwhuisdier gehouden eenhoevigen, runderen, schapen, geiten of varkens, en pluimvee vervoeren als bedoeld in artikel 6, lid 5, wordt verleend overeenkomstig bijlage IV. Het getuigschrift van vakbekwaamheid wordt opgesteld in de officiële taal of talen van de lidstaat van afgifte, en in het Engels als de verwachting bestaat dat de vervoerder of verzorger in een andere lidstaat actief zal zijn. Het getuigschrift van vakbekwaamheid wordt afgegeven door de bevoegde autoriteit of de hiertoe door de lidstaten aangewezen instantie, en is in overeenstemming met het model in bijlage III, hoofdstuk III. De werkingssfeer van dit getuigschrift van vakbekwaamheid kan beperkt zijn tot een specifieke diersoort of groep van diersoorten."

.../...

opleiding. Die opleiding wordt georganiseerd door een instelling erkend voor naschoolse landbouwworming door de bevoegde autoriteit. De opleiding van de lesgevers wordt georganiseerd door de federale overheidsdienst belast met het dierenwelzijn.

Hoofdstuk III (artikelen 5 tot 11) somt vooreerst de voorwaarden op waaraan bestuurders en verzorgers moeten voldoen om het getuigschrift te kunnen verkrijgen (afdeling I). De vereiste kennis wordt middels een examen gecontroleerd (afdeling II). Het ontwerp regelt de afgifte van het getuigschrift van vakbekwaamheid aan de kandidaten die geslaagd zijn (afdeling III). Daarbij wordt o.m. bepaald dat het getuigschrift van vakbekwaamheid een onbeperkte geldigheidsduur heeft.

Hoofdstuk IV (artikelen 12 en 13) bevat bepalingen in verband met de inwerkingtreding van het ontworpen besluit en in verband met de uitvoering ervan.

RECHTSGROND

3. Blijkens de aanhef wordt de rechtsgrond voor het ontworpen besluit gezocht in artikel 13, § 1, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De Koning kan, al naargelang van de soorten of groepen van dieren, hun fysieke toestand, de aard van de vervoermiddelen en de verpakkingen, de aard, de duur en de omstandigheden van het vervoer, voorwaarden stellen met betrekking tot:

1. de vervoermiddelen of delen ervan en de verpakkingen;
2. het laden en de berging van dieren in vervoermiddelen en verpakkingen, evenals het lossen van dieren;
3. de begeleiding en de verzorging van de dieren tijdens het vervoer;
4. het vervoer, daarin begrepen de duur, de afstand en de omstandigheden;
5. de documenten die moeten worden bijgehouden."

Ook al verleent die bepaling ruime bevoegdheden aan de Koning, ze kan niet geacht worden een rechtsgrond te bieden voor het organiseren van een opleiding die gevolgd moet worden door bestuurders en verzorgers, noch voor het organiseren van examens over de vereiste vakbekwaamheid, noch voor het stellen van voorwaarden aan de lesgevers in de opleiding. De essentie van het ontwerp vindt dan ook geen rechtsgrond

in de aangehaalde bepaling. De Raad van State ziet ook geen andere wetsbepaling die daarvoor in aanmerking zou kunnen komen.

De conclusie is dan ook dat eerst een rechtsgrond moet worden gecreëerd, alvorens het ontworpen besluit kan worden genomen.

ALGEMENE OPMERKING

4. De Raad van State acht het nuttig nu reeds erop te wijzen dat overeenkomstig artikel 249, tweede alinea, van het EG-Verdrag een verordening verbindend is in al haar onderdelen en dat ze rechtstreeks toepasselijk is in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering, betekent die rechtstreekse toepasselijkheid dat geen optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in hun interne rechtsorde. Bepalingen van een verordening moeten inzonderheid niet worden "omgezet" in het interne recht van de lidstaten. Niet alleen is een dergelijke werkwijze overbodig op het normatieve vlak, aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien houdt ze het gevaar in dat verwarring ontstaat inzake het rechtskarakter van het in de internrechtelijke regeling opgenomen voorschrift en onder meer over de bevoegdheid van het Hof van Justitie om kennis te nemen van alle betwistingen in verband met de voorschriften van de verordening.

De uitvoering van een verordening moet de kenmerken van de verordening eerbiedigen. In dit verband moet worden opgemerkt dat de ontworpen regeling op een aantal punten verder lijkt te gaan dan wat voor de uitvoering van artikel 17 van verordening (EG) nr. 1/2005 vereist is, en dat ze daardoor zelfs afbreuk lijkt te doen aan de verbindende kracht van de verordening.

5. Zo bevat artikel 1 van het ontwerp een aantal definities die niet stroken met verordening (EG) nr. 1/2005.

5.1. Uit artikel 1, 1/, dat het begrip "bestuurder" definieert, kan worden afgeleid dat onder het begrip "landbouwhuisdieren" verstaan moet worden: "runderen, schapen,

.../...

geiten, varkens, paarden of pluimvee". Verordening (EG) nr. 1/2005 hanteert echter een enigszins andere terminologie: in artikel 6, lid 5, wordt bijvoorbeeld het getuigschrift van vakbekwaamheid vereist voor het vervoer van "als landbouwhuisdier gehouden eenhoevigen, runderen, schapen, geiten of varkens, dan wel pluimvee". Het ontwerp zou strikt op die Europese omschrijving afgestemd moeten worden.

5.2. Daarnaast blijken de definities in het ontwerp van de begrippen "vervoerder" (artikel 1, 3/) en "verzamelcentrum" (artikel 1, 4/) te verschillen van de definities van dezelfde begrippen in verordening (EG) nr. 1/2005 (artikel 2, x) respectievelijk b)).

De gemachtigde heeft dit verschil verklaard als volgt:

"Beide definities zijn bij de opstelling van het ontwerp overgenomen van het ontwerp van KB dat door het FAVV (Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid) werd opgesteld als omzetting van Richtlijn 64/432 - artikelen 11, 12 en 13 om de Verordening in de praktijk om te zetten. Dit ontwerp bevindt zich nog steeds in de ontwerpfase.

De lichte aanpassing van de definities is om duidelijker te maken dat het om economische activiteiten (commerciële handel, verzamelen en vervoer) gaat. Het niet economisch verzamelen en vervoeren, zoals aangehaald in artikel 1, [lid] 5, van de Verordening 1/2005 wordt niet geviséerd (definitie van vervoerder). De definities zijn dus meer aangepast aan de terminologie die in ons land voor die commerciële activiteiten gebruikt wordt en zoals ook duidelijker omschreven in Richtlijnen 64/432 en 91/68 (definitie van verzamelplaats). Bovendien wordt een (landbouw)«bedrijf» nooit aanzien als verzamelplaats. Voor deze laatste definitie is het ten andere inderdaad ook een verduidelijking omdat de definitie van de Verordening indien men wil élk landbouwbedrijf omvat en dat is geenszins de bedoeling. Daarom ook wordt een definitie van beslag toegevoegd."

De definities van verordening (EG) nr. 1/2005 zijn rechtstreeks van toepassing in de interne rechtsorde. Het staat niet aan de nationale overheden om onduidelijk geachte definities van een verordening via een nationale regeling te verduidelijken.

Indien de stellers van het ontwerp willen verduidelijken dat het om economische activiteiten gaat, kunnen zij eventueel een bepaling opnemen waaruit blijkt dat de ontworpen regeling "overeenkomstig artikel 1, lid 5, van verordening (EG) nr. 1/2005" niet van toepassing is op het vervoer van dieren dat geen verband houdt met een economische bedrijvigheid.

5.3. Het ontwerp bevat definities van de begrippen "lang transport" en "kort transport" (artikel 1, 7/ en 8/). "Lang transport" wordt verschillend gedefinieerd al naargelang het gaat om binnenlands vervoer (12 uur of meer) dan wel om grensoverschrijdend vervoer (8 uur of meer). Artikel 2, m), van verordening (EG) nr. 1/2005 maakt dat onderscheid niet: elk transport van meer dan 8 uur wordt beschouwd als "lang transport".

Het "kort transport" is blijkens de definitie een transport dat minder lang is dan het "lang transport", en dat dus ook verschillend is naargelang het gaat om binnenlands dan wel om grensoverschrijdend vervoer. Artikel 2, j), van verordening (EG) nr. 1/2005 bevat daarentegen enkel een definitie van het algemene begrip "transport", niet van het begrip "kort transport".

Gevraagd om toelichting, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

"Artikel 18, [lid 4,] van de Verordening schept voor Lidstaten expliciet de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan voor transporten waar de bestemming binnen de twaalf uur kan bereikt worden. Alhoewel deze bepaling enkel spreekt over uren en niet over grenzen, beperken we dit nationaal tot het Belgische grondgebied omdat anders - bij gebrek aan EU-harmonisering - conflicten dreigen wanneer een transport in een (buur)land komt dat geen gebruik maakt van deze afwijking. Deze mogelijkheid is aangegrepen om de toepassing van de wetgeving te vereenvoudigen. De filosofie is dat de grootte van ons land het mogelijk maakt om van de ene uithoek naar de andere te rijden, met inbegrip van in- en uitladen van dieren binnen een reisduur van 12 uur (met de periode van 8 u is dat niet zo heel zeker). Dit maakt het heel duidelijk wie over een vergunning lang transport moet beschikken en wie niet, en wie bijgevolg aan de bepalingen van hoofdstuk VI, en aan punt 1.4 van hoofdstuk V van de bijlage I van de EU-Verordening moet voldoen. De reden van de invoering van deze afwijking is dus pragmatisch (én voorzien door de EU-Verordening."

Wat ook de redenen zijn om een onderscheid in te voeren tussen het binnenlands en het grensoverschrijdend vervoer, dit onderscheid strookt niet met de verordening, en moet dus weggewerkt worden.

6. Uit de artikelen 7, § 1, en 10, § 1, van het ontwerp blijkt voorts dat er twee soorten getuigschriften zijn: een getuigschrift voor het kort transport (type I) en een getuigschrift voor alle transporten, inclusief de lange transporten (type II).

Verordening (EG) nr. 1/2005 voorziet niet in twee soorten getuigschriften. Artikel 17 heeft het over "het" getuigschrift, en hoofdstuk III van bijlage III bevat slechts één formulier voor het getuigschrift. Het staat niet aan de nationale overheid om op dit punt af te wijken van de verordening.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter, voorzitter,
	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
	M. RIGAUX,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. F. VANNESTE, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

De voorzitter

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 47.050/1/V
DU 4 AOÛT 2009

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par la Ministre de la Santé publique, le 17 juillet 2009, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "relatif au certificat d'aptitude professionnelle pour le transport d'animaux domestiques agricoles", a donné l'avis suivant:

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

* *

PORTÉE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis entend instaurer un certificat d'aptitude professionnelle pour le transport d'animaux domestiques agricoles. Les auteurs du projet veulent ainsi se conformer à l'article 17 du règlement (CE) n° 1/2005 du Conseil du 22 décembre 2004 relatif à la protection des animaux pendant le transport et les opérations annexes et modifiant les directives 64/432/CEE et 93/119/CE et le règlement (CE) n° 1255/97 (ci-après: règlement (CE) n° 1/2005) ⁽¹⁾.

Le chapitre Ier (article 1er) contient un certain nombre de définitions.

Le chapitre II (articles 2 à 4) énonce que le personnel qui manipule les animaux dans les centres de rassemblement et les postes de contrôle ou chez les transporteurs doit être en possession du certificat d'aptitude professionnelle ou d'une attestation de participation à une formation qui est définie. Celle-ci est organisée par un

⁽¹⁾ L'article 17 précité s'énonce comme suit:
"1. Aux fins de l'article 6, paragraphe 4, et de l'article 9, paragraphe 2, point a), le personnel des transporteurs et des centres de rassemblement a accès à des cours de formation.
2. Le certificat d'aptitude professionnelle des conducteurs et des convoyeurs de véhicules routiers transportant des équidés domestiques, ou des animaux domestiques des espèces bovine, ovine, caprine et porcine ou des volailles, tel qu'il est visé à l'article 6, paragraphe 5, est accordé conformément à l'annexe IV. Le certificat d'aptitude professionnelle est établi dans la ou les langues officielles de l'État membre de délivrance et en anglais lorsque le conducteur ou le convoyeur est susceptible d'exercer ses activités dans un autre État membre. Le certificat d'aptitude professionnelle est délivré par l'autorité compétente ou l'organisme désigné à cette fin par les États membres et conformément au modèle figurant à l'annexe III, chapitre III. Le champ d'application dudit certificat d'aptitude professionnelle peut être limité à une espèce spécifique ou à un groupe d'espèces."

centre de formation professionnelle en agriculture agréé par l'autorité compétente. La formation des instructeurs est organisée par le service public fédéral chargé du bien-être des animaux.

Le chapitre III (articles 5 à 11) énumère tout d'abord les conditions que les conducteurs et convoyeurs doivent remplir pour pouvoir obtenir le certificat (section Ire). Les connaissances requises sont contrôlées au moyen d'un examen (section II). Le projet règle la délivrance du certificat d'aptitude professionnelle aux candidats lauréats (section III). Par ailleurs, il prévoit notamment que le certificat d'aptitude professionnelle a une durée de validité illimitée.

Le chapitre IV (articles 12 et 13) règle l'entrée en vigueur de l'arrêté en projet et son exécution.

FONDEMENT JURIDIQUE

3. Selon le préambule, le fondement juridique de l'arrêté en projet doit être recherché à l'article 13, § 1er, de la loi du 14 août 1986 relative à la protection et au bien-être des animaux. Cette disposition s'énonce comme suit:

"§ 1er. Le Roi peut, selon l'espèce ou le groupe d'animaux, leur état physique, la nature des moyens de transport et du conditionnement, les nature, durée et circonstances du transport, fixer les conditions se rapportant:

1. aux moyens de transport ou parties de ceux-ci et aux emballages;
2. au chargement et au placement des animaux dans les moyens de transport et dans les emballages, ainsi qu'au déchargement des animaux;
3. à l'accompagnement et aux soins aux animaux durant leur transport;
4. au transport, en ce compris la durée, la distance et les circonstances;
5. aux documents qui doivent être tenus à jour."

Même si cette disposition attribue de larges pouvoirs au Roi, elle ne peut être censée procurer un fondement juridique à l'organisation d'une formation que doivent suivre les conducteurs et convoyeurs, ni à l'organisation d'examens portant sur l'aptitude professionnelle requise, ni à l'application de conditions aux instructeurs chargés de cette formation. L'essentiel du projet ne peut, dès lors, trouver un fondement juridique dans la disposition précitée. Le Conseil d'État n'aperçoit pas non plus d'autre disposition légale qui pourrait être retenue à cet effet.

.../...

Force est de conclure, dès lors, qu'il faut d'abord créer un fondement juridique avant de pouvoir adopter l'arrêté en projet.

OBSERVATION GÉNÉRALE

4. Le Conseil d'État estime devoir souligner dès à présent que conformément à l'article 249, alinéa 2, du Traité CE, un règlement est obligatoire dans tous ses éléments et est directement applicable dans tout État membre. Sauf dans les cas où le règlement laisse une certaine marge d'appréciation pour une exécution discrétionnaire, cette applicabilité directe a pour effet de rendre superflue une intervention des États membres pour en intégrer les dispositions dans leur ordre juridique interne. Les dispositions d'un règlement ne doivent notamment pas être "transposées" dans le droit interne des États membres. Un tel procédé est non seulement superflu d'un point de vue normatif, dès lors qu'il ne crée aucune nouvelle norme, mais il est également susceptible de semer la confusion quant à la nature juridique de la prescription intégrée dans les règles de droit interne et notamment en ce qui concerne la compétence de la Cour de justice à connaître de tout litige relatif aux règles définies par le règlement.

L'exécution d'un règlement doit en respecter les éléments essentiels. On notera à cet égard que sur certains point, les dispositions en projet semblent aller au-delà de ce que requiert l'exécution de l'article 17 du règlement (CE) n/ 1/2005 et de ce fait, semblent même porter atteinte à la force obligatoire du règlement.

5. Ainsi, l'article 1er du projet contient un certain nombre de définitions qui ne correspondent pas au règlement (CE) n/ 1/2005.

5.1. Il peut se déduire de l'article 1er, 1/, qui définit la notion de "conducteur", qu'il faut entendre par la notion d'"animaux domestiques agricoles": les "bovins, ovins, caprins, porcs, chevaux ou volailles". Or, le règlement (CE) n/ 1/2005 utilise une terminologie quelque peu différente: l'article 6, paragraphe 5, exige par exemple le certificat d'aptitude professionnelle pour le transport des "équidés domestiques, des animaux domestiques des espèces bovine, ovine, caprine et porcine ou des volailles". Le projet devrait être strictement aligné sur la définition européenne.

.../...

5.2. En outre, les définitions dans le projet des notions de "transporteur" (article 1er, 3/) et de "centre de rassemblement" (article 1er, 4/) s'avèrent différer des définitions des mêmes notions du règlement (CE) n/ 1/2005 (article 2, respectivement x) et b)).

Le délégué a expliqué cette différence comme suit:

"Beide definities zijn bij de opstelling van het ontwerp overgenomen van het ontwerp van KB dat door het FAVV (Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid) werd opgesteld als omzetting van Richtlijn 64/432 - artikelen 11, 12 en 13, om de Verordening in de praktijk om te zetten. Dit ontwerp bevindt zich nog steeds in de ontwerpfase.

De lichte aanpassing van de definities is om duidelijker te maken dat het om economische activiteiten (commerciële handel, verzamelen en vervoer) gaat. Het niet economisch verzamelen en vervoeren, zoals aangehaald in artikel 1, [lid] 5, van de Verordening 1/2005 wordt niet geïmplementeerd (definitie van vervoerder). De definities zijn dus meer aangepast aan de terminologie die in ons land voor die commerciële activiteiten gebruikt wordt en zoals ook duidelijker omschreven in Richtlijnen 64/432 en 91/68 (definitie van verzamelplaats). Bovendien wordt een (landbouw)«bedrijf» nooit aanzien als verzamelplaats. Voor deze laatste definitie is het ten andere inderdaad ook een verduidelijking omdat de definitie van de Verordening indien men wil elk landbouwbedrijf omvat en dat is geen zins de bedoeling. Daarom ook wordt een definitie van beslag toegevoegd."

Les définitions du règlement (CE) n/ 1/2005 s'appliquent directement dans l'ordre juridique interne. Il n'appartient pas aux autorités nationales de préciser dans une réglementation nationale des définitions d'un règlement qu'elles considèrent comme ambiguës.

Si les auteurs du projet entendent préciser qu'il s'agit d'activités économiques, il peuvent éventuellement insérer une disposition prévoyant que "conformément à l'article 1er, paragraphe 5, du règlement (CE) n/ 1/2005" , la réglementation en projet ne s'applique pas au transport d'animaux qui sont étrangers à une activité économique.

5.3. Le projet comporte des définitions des notions de "voyage de longue durée" et de "voyage de courte durée" (article 1er, 7/ et 8/). Le "voyage de longue durée" est défini de manière différente selon qu'il s'agit d'un transport national (12 heures ou plus) ou d'un transport international (8 heures ou plus). L'article 2, m), du règlement (CE) n/ 1/2005 ne fait pas cette distinction: tout voyage dépassant huit heures est considéré comme un "voyage de longue durée".

Il ressort de la définition que le "voyage de courte durée" est un transport moins long que le "voyage de longue durée" et qu'il est donc également différent s'il s'agit d'un voyage national ou international. Par contre, l'article 2, j) du règlement (CE) n/ 1/2005 ne contient qu'une définition de la notion générale de "voyage" et non de celle de "voyage de courte durée".

Invité à donner des précisions, le délégué a répondu ce qui suit:

"Artikel 18, [lid 4,] van de Verordening schept voor Lidstaten expliciet de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan voor transporten waar de bestemming binnen de twaalf uur kan bereikt worden. Alhoewel deze bepaling enkel spreekt over uren en niet over grenzen, beperken we dit nationaal tot het Belgische grondgebied omdat anders - bij gebrek aan EU-harmonisering - conflicten dreigen wanneer een transport in een (buur)land komt dat geen gebruik maakt van deze afwijking. Deze mogelijkheid is aangegrepen om de toepassing van de wetgeving te vereenvoudigen. De filosofie is dat de grootte van ons land het mogelijk maakt om van de ene uithoek naar de andere te rijden, met inbegrip van in- en uitladen van dieren binnen een reisduur van 12 uur (met de periode van 8 u is dat niet zo heel zeker). Dit maakt het heel duidelijk wie over een vergunning lang transport moet beschikken en wie niet, en wie bijgevolg aan de bepalingen van hoofdstuk VI, en aan punt 1.4 van hoofdstuk V van de bijlage I van de EU-Verordening moet voldoen. De reden van de invoering van deze afwijking is dus pragmatisch (én voorzien door de EU-Verordening)."

Quels que soient les motifs pour établir une distinction entre le voyage national et le voyage international, celle-ci n'est pas conforme au règlement et doit donc être éliminée.

6. Par ailleurs, il ressort des articles 7, § 1er, et 10, § 1er, du projet qu'il existe deux types de certificats: un certificat pour le voyage de courte durée (type I) et un certificat pour tous les voyages, y compris les voyages de longue durée (type II).

.../...

Le règlement (CE) n° 1/2005 ne prévoit pas deux types de certificats. L'article 17 mentionne "le" certificat, et le chapitre III de l'annexe III ne comporte qu'un seul formulaire pour le certificat. Il n'appartient pas à l'autorité nationale de déroger au règlement sur ce point.

La chambre était composée de

Messieurs	M. VAN DAMME,	président de chambre, président,
	P. LEMMENS,	président de chambre,
	J. CLEMENT,	conseiller d'État,
	M. RIGAUX,	assesseur de la section de législation,
Madame	A.-M. GOOSSENS,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. F. VANNESTE, auditeur adjoint.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LEMMENS.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME